

Liturgie slova - 3. neděle velikonoční

1. čtení - Sk 3,13-15.17-19

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy však jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých, a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. Obratě se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

ŽALM 4 - Odpověď: Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář! Nebo: Aleluja.

Bože, zastánce mého práva, – vyslechni mě, když volám, – tys mě v soužení vysvobodil, – smiluj se nade mnou a slyš mou prosbu! Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého; – Hospodin vyslyší, když k němu zavolám.

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“ – Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář! Usínám klidně, sotva si lehnu, – vždyť ty sám, Hospodine, – dáváš mi přebývat v bezpečí!

2. čtení - 1 Jan 2,1-5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeš-li však někdo, máme přimlouve u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Evangelium - Lk 24,35-48

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno pokání, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

K ZAMYŠLENÍ

Stále trvá radost ze vzkříšení, ale do našeho slavení začíná prostupovat nový prvek, totiž otázka, co se bude dít dál, po vzkříšení. První čtení mluví s velkou lehkostí o Petrově kázání Izraelitům, kteří viděli uzdravení v Ježíšově jménu. Když si situaci představíme prakticky, asi bychom viděli velmi překvapeného Petra a Jana, kteří nečekali takovou reakci. Nejde ani tolik o senzaci, ale o to, že Boží moc doprovází ty, kteří uvěřili a přijali Krista, jak k tomu vybízí evangelium. To ale vyžaduje i nasazení. Petr mluví s odvahou. K tomu je však potřeba modlitba za Boží doprovázení (Žalm 4) naplněná důvěrou a současně pravdivé povědomí o vlastní hříšnosti (druhé čtení).

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 23.4. Svátek sv. Vojtěcha (Sk 13,46-49 nebo Kol 1,24-29; 2,4-8; Jan 10,11-16)

Komentář: Vojtěch napodobuje Ježíše – dobrého pastýře – a dává život za své ovce. Nejedná jako najatý za mzdu, záleží mu na nich. Za koho (za co) jsem zodpovědný, za koho mám pokládat svůj život? Jak mohu růst v tomto poslání?

ÚTERÝ 24.4. (Sk 7,51 – 8,1a; Jan 6,30-35)

Komentář: Mohu i já být člověkem s „neobřezaným srdcem a neobřezanýma ušima“? O čem v mém životě vypovídá tento obraz, co mohu pro své „srdce“ či „uš“ udělat?

STŘEDA 25.4. Svátek sv. Marka (1 Petr 5,5b-14; Mk 16,15-20)

Komentář: Ježíšovo velké poslání, jež nám zachytil apoštol Marek, se netýká jen apoštolů, ale všech jejich následovníků... tedy i mne. Mohu (a mám) jít s odvahou a jistotou, že Ježíš je se mnou, že mne (a naše společenství i celou církev) provází svou mocí.

ČTVRTEK 26.4. (Sk 8,26-40; Jan 6,44-51)

Komentář: Filipova poslušnost Božímu poslání („Vstaň a jdi – on vstal a šel.“) přináší vysvobození, přináší uzdravení. Jak dnes naplním poslání, které mi v mém životě dal Bůh?

PÁTEK 27.4. (Sk 9,1-20; Jan 6,52-59)

Komentář: I tebe si Bůh vyvolil, jsi jeho milovaný syn, milovaná dcera a zároveň nástroj vyvolený k jeho oslavě, k vydávání svědectví, ke službě. Chval jej, děkuj mu a naplňuj své povolání.

SOBOTA 28.4. (Sk 9,31-42; Jan 6,60-69)

Komentář: Církev měla pokoj a s úspěchem se vyvíjela.“ Pros za církev, která má pokoj, aby neusínala, ale rostla a vyvíjela se. A pros i za církev, která v různých zemích prochází pronásledováním, aby vytrvala a byla věrná.